

nem Thinget, var det min Overbeviisning, som jeg ogsaa udtalte, at man endnu ikke var kommen til den rette Løsning, at man maatte frygte for, at dette Spørgsmaal maatte vende tilbage — men den Trøst, som blev givet i Slutningen af denne Lov i § 25, at der inden Udgangen af 1864 skal stee en Undersøgelse af samtlige de til denne Deel af Loven hørende Skatteforhold, er jo kun ringe for de Paagjældende, naar den ikke kommer til en hurtig Udførelse, saaledes at det snart bliver erkjendt, hvorvidt deres ideligt tilbagevendende Klagemaal ere begrundede. Man maa vel erindre, at de udenbys Grundeiere iaar have henvendt sig til Thinget paa en dobbelt Maade, idet de paa den ene Side have andraget paa at faae en Tilbagebetaling af Skatter, som de troe at have ydet for meget, naar de holdt sig til de senere Bestemmelser, hvortil man var kommen, uden at man har fundet Anledning til at fremme deres Andragende videre, og den anden Maade er den Henvendelse til Ministeriet, som vil stee igjennem den Forespørgsel, jeg har tilladt mig at stille. Forinden jeg imidlertid skal stille Forespørgselen, skal jeg tillade mig at bringe den hele Sag i Erindring, saaledes som den fra Begyndelsen af foreligger. Bebyggelsen udenfor Kjøbenhavn, naar jeg undtager langsmed de egentlige Hovedveie, de saakaldte Broer, gik meget langsomt for sig, idet nemlig Formuens Udvikling i Kjøbenhavn først indtraadte seent, efterat Krigsulviken saa stærkt havde ramt Kjøbenhavn i 1807, og efterat der derved var blevet Gjenstande nok til at anvende Midlerne til. Da Byen saa godt som var bleven gjenopbygget, da Befstanden udviklede sig noget mere, og Befolkningen tog til, søgte man ud til de Grunde udenfor Byen, som eiedes af Beboere i Kjøbenhavn, og da Demarcationslinien blev forandret, og der paa den Maade blev givet en Rettelse i at bebygge disse Grunde, at de Indskrænkninger, som før havde fundet Sted, ophørte, saa tog Bebyggelsen til, og der reiste sig snart Bygninger deromkring paa disse Grunde, ikke ud imod anlagte Veie eller anlagte Gader, men paa det, man kalder Baggrunde. Denne Byggelse tog til udenfor Kjøbenhavn, og det er bedst at udtale det strax, i en efter min Mening overordentlig urimelig

Maalestok; da der ved Creditens altfor store Udvikling blev Midler til at anvende Penge til Bygningsforetagender ud over, hvad der i Grunden var Trang for, saa blev der saavel i Byen, som hvedefageligen udenfor Byen, opført Bygninger, som ikke kunde forrente den Udgift, som var anvendt paa dem, hvor de Paagjældende indgik Forpligtelser ved Laan, som de kun vilde være istand til at svare, naar de Betingelser, hvorunder de havde bygget, nogenlunde vare blevene staaende som de samme, og deriblandt vare Skatterne en af de væsentligste Betingelser. Naar en Mand har bygget en ikke meget stor Bygning under den Forudsætning, at han vil komme til at svare 100 Rd. i Skat, fordi det i en lang Række af Aar paa det Sted har været saaledes Stil og Brug, saaledes anseet for Ret, og han derpaa inden ikke mange Aar kommer til at yde 30, 50 ja 100 pCt. mere, saa gjør det naturligviis et ganske betydeligt Skaar i hans Eiendoms Forhold. Da denne overvældende Byggelse havde beskaftet en stor Mængde Mænd, som anvendte deres Midler dertil udenfor Kjøbenhavn, saa kom naturligviis ogsaa i Byen Opmærksomheden til at blive henvendt derpaa, og Værterne faae i disse udenbys Nybyggere Folk, som traadte deres Interesse for nær. Det var en ganske naturlig Ting, at man i Kjøbenhavn frygtede for, at Hunsleien derved skulde synke, og derved Indtægten af Bygningerne tage af, ligeoverfor dette saa meget tilvovende Dvarteer, som dannede sig udenfor Byen, og det førte naturligviis til, at man blev opmærksom paa, at disse Bygninger udenfor Byen skattede mindre end de i Byen, og man kom da frem med Begjæring om en Skatteforøgelse for deres Bedkommende. I 1857 blev der i Landstinget forelagt en Lov, som gik ud paa at beskaffe de Bygninger, som ikke hidtil havde været beskattede, eller i alt Fald ikke i det Omfang, man ansaae for rigtig. Denne Lov udgav sig saa lidt for at være en egentlig Skattelov, den søgte saameget som muligt at gjøre sig gjældende som udgaaende fra en ganske anden Grund, nemlig fra Sundhedshensyn, at den saagodt som ubemærket gik igjennem Landstinget. Først da et Medlem der ved Sagens tredie Behandling kom i Tanker om, at det dog var værd